

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...vosté que ve ací a donar lliçons sobre els interins i l'únic que va fer mentre va ser directora general va ser tirar-los al carrer, tirar-los al carrer. *(Aplaudiments)* Com ve ací a posar el crit al cel pels interins, si vosté l'únic que feia era tirar-los al carrer? Si no convocava oposicions per a que no es pogueren establir? Com demana que establitzem les plantilles, si vosté no convocava oposicions?

Com anava a establir les plantilles? És que és un cinisme espectacular. És que jo, sincerament, no puc comprendre com una persona pot canviar el discurs completament, és que és impressionant.

Mire, li ho he dit ja. I li he contestat amb xifres, amb dades concretes. Si haguérem continuat fent el que vostés feien 5.000 persones no hagueren cobrat. Ara no han cobrat alguns centenars, sí i ja li he dit que és massa, que és massa. Fins que no cobre tot el món no serà suficient...

El senyor president:

Senyoria, per favor.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...fins que no cobre tot el món no serà suficient. Per això estem treballant des del primer dia per a millorar.

Entre altres qüestions hem desenvolupat una aplicació que en un procediment telemàtic facilita l'agilització i comprovació de les dades. Per això hem reduït el que vostés feien nefastament. També hem simplificat el procediment de tramitació, per a poder fer menys incidències i poder tramitar moltes més nòmines, 31.000 que no vostés no hagueren tramitat en la vida. I, a més a més, hem generat més llocs de treball per a que n'hi haja més persones que estiguen tramitant nòmines.

Per cert, vosté parla de mentides, com sol ser habitual. Sap què passa, que clar que sabia que havia passat en la direcció territorial, perquè vaig parlar per telèfon eixe mateix dia i vaig estar amb el director territorial. I el que vosté diu és mentida i ho sap perfectament, ho sap perfectament.

Mire, la fixació amb els interins la té aquella que els despedia, no només això...

El senyor president:

Senyoria, Beatriz Gascó...

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...aquella que va limitar la taxa de reposició amb el seu govern a Madrid que impedia que n'hi haja personal que tramite

nòmines. ¿Com pot vindre ací a donar lliçons de com es tramita la nòmina, si fa legislacions a nivell estatal que no permet que les persones puguen estar treballant tramitant nòmines?

Com ve a donar lliçons d'això? *(Veus)* Com ve a donar lliçons d'això sinó convocava oposicions per a que la gent accedirà a la funció pública? Com ve a donar lliçons d'això? Com ve a donar lliçons d'això, si l'únic que diu és que s'han de baixar impostos als més rics, i com paguem les nòmines dels treballadors públics? Com els paguem als treballadors públics les nòmines... *(aplaudiments)* sinó podem picar-les, sinó es poden contractar sinó n'hi ha mesures per a fer això?

Per tant, n'hi ha més personal, n'hi ha una millor tramitació. Hem agilitzat els tràmits, hem fet també, junt a la Direcció General de Tecnologies de la Informació i les Comunicacions, per a millorar el seu procediment.

I a més a més, no només això, sinó que ara mateix els interins cobren juliol i agost, vostés li ho van negar, juliol i agost. Treballen i, evidentment, cada dia tenen més treball, tenen els sexennis reconeguts quan vosté no reconeixia res.

I deixe de fer la maleducada amb els seus gestets i el que hauria de fer és treballar, si vosté li pareix sembla i jo que crec que estaria molt bé, sense faltar al respecte de totes les persones que va tirar al carrer. De totes i cadascuna de les treballadores públiques que van anar al carrer per les seues polítiques neoliberals que l'únic que feien era generar menyspreu cap a les classes treballadores.

I generar menyspreu cap allò públic per a privatitzar. Així que no vinga a donar lliçons ací a aquells que ens estem deixant la pell per a que n'hi hagen més treballadors públics, millor qualitat en l'educació i, sobretot, un bon servei públic.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a la següent pregunta, *(veus)* la 1.622, que formula la diputada Ana Maria Besalduch a l'honorable conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, president.

En primer lloc, conseller deixem que el felicite, a vosté personalment i a la conselleria, per la tasca que estan portant a terme durant estos tres anys i mig i que han portat a canviar els titulars d'una manera radical.

I vaig a ficar d'exemple algun titular d'ahir i algun titular contrastat en l'any 2014. En l'any 2014 n'hi havia un titular que deia que: «El abandono educativo temprano repuntó en

2014.» Mentre baixava a tota Espanya, l'abandonament escolar, pujava a la Comunitat Valenciana fruit de les retallades del govern del Partit Popular.

El titular del 2019: «El abandono escolar cae tres puntos con el Botànic i se sitúa en su nivel más bajo en 18 años.» Gràcies, senyor conseller, i transmeta estes felicitacions a la gent de la conselleria d'educació. Perquè estos titulars són gràcies a les polítiques del Botànic que tenen per objectiu rescatar persones, com sempre diem. I ens preocupa, i sé que els ocupa, que els xiquets i xiquetes i joves que tenen necessitats educatives especials, com dic també, els ocupa.

Senyor conseller, ja la Llei Orgànica 2/2006 d'Educació estableix que: «l'escolarització de l'alumnat que presenta necessitats educatives especials es regirà pels principis de normalització, inclusió i assegurarà la no discriminació i la igualtat efectiva en l'accés i la permanència en el sistema educatiu.»

Al maig del 2015, el Fòrum Mundial de l'Educació es va aprovar una declaració que diu Educació 2030 cap a una educació inclusiva i equitativa, de qualitat i un aprenentatge al llarg de la vida per a totes les persones. Que va declarar entre altres objectius: garantir una educació inclusiva, equitativa i de qualitat i promoure oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida de totes les persones, de totes i de tots.

I assenyalava que: «La inclusió i l'equitat en l'educació són la pedra angular d'una agenda de l'educació transformadora amb el compromís de fer front a totes les formes d'exclusió i marginació. I centrar els seus esforços en l'accés, l'equitat, la inclusió, la qualitat i els resultats de l'aprenentatge dins d'un enfocament d'eixe aprenentatge al llarg de tota la vida.»

Assumir el principi d'educació inclusiva per a totes i tots significa obrir l'espectre a totes i tots en el seu sentit literal. Educar en la diversitat és reconèixer que cada alumne o alumna té necessitats úniques que poden requerir suports en diferents nivells d'amplitud, d'intensitat o de durada.

L'escola inclusiva requereix l'aplicació de múltiples recursos de naturalesa distinta: funcionals, organitzatius, curriculars o personals, per atendre un ampli ventall de situacions que l'alumnat requereixca. Pot requerir algun tipus de suport transitòriament o al llarg d'eixa vida o de la seua escolaritat. I no em referisc només a l'escolarització obligatòria, les escoles d'adult, igualment.

És obligació i correspon a les administracions educatives assegurar un sistema educatiu inclusiu en tots eixos nivells educatius. Per tant, li correspon ficar els mecanismes i recursos per aconseguir eixe objectiu, senyor conseller.

És fonamental, en esta tasca, la formació del professorat per poder adoptar solucions individualitzades que aconseguisquen eixa inclusió de tots els alumnes amb necessitats educatives especials. Així, també és fonamental que tinguen els recursos personals i professionals adequats a les aules.

Per això, li pregunte, senyor conseller; quines mesures ha pres la conselleria per millorar l'assistència a les aules dels xiquets i xiquetes amb necessitats especials?

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà... Conseller, té la paraula, honorable conseller.

El senyor president:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Tinga segur que transmetré a tots els treballadors de la conselleria i a tota la gent que està treballant, que s'està deixant la pell. També aquells que piquen nòmines i que, fins i tot, ixen a les 10 de la nit picant nòmines perquè no tenen més companys gràcies a les retallades dels senyors del Partit Popular.

Doncs, els retransmetré també la seua enhorabona perquè hem vingut a això. Hem vingut a reduir el fracàs escolar, a parlar de les coses importants, a no deixar a ningú exclòs via l'educació. I això és el que està fent este govern del Botànic, treballar per a que ningú quede exclòs de l'educació, que tot el món tinga les mateixes oportunitats, tinga la condició que tinga de quan arriba al sistema educatiu.

I precisament, per això, hem reduït les ràtios, per atendre'ls millor, de forma més individualitzada. Tenim més professorat treballant, sis mil persones més treballant en el nostre sistema públic amb menys alumnes per aula per atendre'ls molt millor. Estem millorant les infraestructures.

I també estem canviant el paradigma de l'educació, canviant la manera d'atendre als nostres xiquets i xiquetes. Canviant, també, tot el que és l'aspecte normatiu, tot el corpus jurídic per tal de poder atendre millor al nostre alumnat.

En eixe sentit, hem desplegat un nou decret, el Decret d'educació inclusiva que va en el sentit que vostè parlava i que són els organismes internacionals els que ens marquen, evidentment, quina ha de ser la nostra actuació.

En eixe sentit, un decret que el que marca és un canvi total en l'actuació que es fa respecte als nostres xiquets i xiquetes i és tendir cap a la individualització de l'educació per a tractar la diversitat que tenim tots i cadascun de nosaltres. Perquè tots i cadascun de nosaltres necessitem ser atesos de forma diversa en algun moment de la nostra vida, per situacions econòmiques, cognitives, emocionals també, i, per tant, necessitem eixa atenció més individualitzada.

I, per tant, que siga el sistema el que s'adapte al xiquet o xiqueta i no el xiquet o xiqueta el que s'haja d'adaptar al sistema o que l'expulse, com passava abans, que n'hi havia moltíssima gent que s'acabava expulsant del sistema perquè no s'adaptava al sistema que n'hi havia.

En eixe sentit, hem estat fent una especial atenció als xiquets i xiquetes que tenen necessitats educatives especials. I ahí estem molts contents que el govern de Madrid, ara mateix, el govern de l'estat està agarrant la línia que hem agarrat el govern del Botànic i està plantejant solucions molt pareguedes a aquelles que estan en este Decret d'educació inclusiva.

En eixe model, necessita més recursos, clar. I no podrà fer-se tot en dos anys ni en quatre, però sí que estem avançant de forma ferma. Li vaig a donar algunes dades: tenim més professors que mai –li ho he dit– més de sis mil professors més per atendre de forma diversa a tot l'alumnat; més recursos específics que mai per als xiquets amb necessitats educatives especials; més personal en els centres específics d'educació especial, s'hi destinen 46 milions d'euros.

Tenim més personal de suport en els centres ordinaris, parle d'orientadors, orientadores, pedagogia i llenguatge, o (*Inintel·ligible*) ... llenguatge, la gent que s'hi dedica de forma específica. I hem passat, per exemple, de 61 aules CIL a 93, per a poder atendre dins dels centres ordinaris amb una major diversitat i majors recursos.

Això fa que invertim en estos professionals de forma específica 221 milions d'euros. Per a que es faça una idea, són 55 milions d'euros més que quan vam arribar, més que en l'anterior govern del Partit Popular. 55 milions d'euros més destinats de forma específica a l'atenció amb professionals als xiquets i xiquetes amb necessitats educatives especials.

I, a més a més, hem ampliat el programa d'actuació per a la millora, que és el que fa desdoblaments, el que fa una atenció també més diversificada als alumnes i n'hi ha tres mil professors treballant en eixe sentit. És el triple del que es destinava abans de que arribarem al govern.

Per tant, més recursos per a que els xiquets puguen ser atesos. En total invertim 133 milions d'euros més a l'atenció educativa singular, a l'atenció amb necessitats educatives especials. 133 milions d'euros més que quan governava l'antic govern.

I com deia, vosté també, és especialment necessària al professorat formant-lo. Per això, hem creat un centre de formació del professorat específic en educació inclusiva, per a canviar eixe model acompanyant al professorat. I hem generat guies i protocols per a ajudar-los a que es senten acompanyats, que sapien com han d'actuar, com han de canviar en eixe model nou d'atenció als nostres xiquets i xiquetes. Més de 8 guies, més protocols també que s'han realitzat de salut mental, d'assistència també a les altes capacitats que també són una diversitat que s'ha d'atendre i l'estem atenent en els nostres centres educatius.

I queda molt per fer, clar que sí. Hem de seguir avançant, hem de seguir destinant molt més recursos, hem d'aconseguir una millor coordinació i tindre més professorat encara. Però hem establert les bases, de veritat, per a que n'hi haja un model educatiu inclusiu, realment, que no deixa a ningú exclòs i que es tracta amb la diversitat que cadascú de nosaltres necessitem per a després tindre les mateixes oportunitats.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada Marian Campello a l'honorable conseller d'educació.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, president.

Bona vesprada, senyor conseller.

Hui li preguntaré sobre una de les branques de l'educació més discriminades històricament, sobre la Formació Professional. I és curiós, perquè al mateix temps és una de les branques que més es troba a faltar al nivell, inclús, popular i social.

És molt fàcil escoltar en molts sectors: «Ens cal una Formació Professional ben formada.» Bé, jo tinc proximitat amb una persona que treballa en una empresa de robòtica i ens parlava de com és de complicat que era trobar mecànics especialistes en robòtica. I com era més fàcil, inclús, tindre enginyers que els propis mecànics. Això és una conversa que es va repetint en molts sectors.

Inclús, recorde que fa aproximadament un poquet més d'un any ens van convidar a alguns diputats de les Corts a Madrid, al Senat d'Espanya, a unes jornades sobre Formació Professional. I allí mateixa estava el representant de la cambra de comerç alemanya en Espanya, que era un senyor amb moltíssim prestigi, era una persona que té molt de prestigi en el seu país i aquí, i allí ens explicava com ell venia de la Formació Professional i no havia passat per la universitat. I a dia de hui estava ahí.

I moltes vegades pareix que com la Formació Professional alemanya és al final un reflex de prestigi de com es poden fer les coses i com podem encetar eixe camí.

Ens consta que des de la conselleria s'han iniciat eixos camins que emulen a altres països del nostre entorn que ja estan dignificant la Formació Professional. Camins com el congrés realitzat al desembre, que es un exemple de com posar l'FP en el centre de les nostres polítiques i de les polítiques de la seua conselleria, o la innovació en els nous cicles, així com la flexibilitat per a adaptar-se a les noves realitats professionals de la nostra terra.

Així que, senyor conseller, per tot açò li pregunte ¿quina és la política d'actuació de nous currículums de cicles d'FP i la seua implantació?

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora president.

Gràcies, senyora diputada.